

Het Woord van God: Het Fundament van Kennis

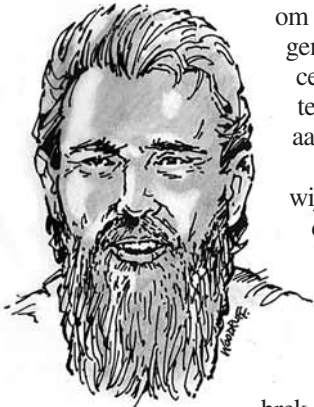

Het Woord van God: Het Fundament van Kennis

*“Het hart van de verstandige verwerft kennis,
het oor der wijzen zoekt kennis” (Spreuken 18:15).*

Zo'n 2500 jaar geleden voorzag de profeet Daniël duidelijk een onnavolgbare kennisexplosie. “Velen zullen onderzoek doen en de kennis zal vermeerderen,” schreef hij (Dan. 12:4). Hoe verbazingwekkend waar voor onze wereld!

Wij leven in een dynamisch informatietijdperk dat hoofdzakelijk voortgestuwd wordt door wetenschappelijke communicatie en de digitale revolutie. De behoefte om geïnformeerd te worden is meedogenloos. Populaire tijdschriften publiceren routinematig artikelen hoe om te gaan met deze constante stroom aan informatie.

Daniël

Maar waar het op bedroevende wijze aan ontbreekt, is de basiskennis die essentieel is voor het algehele welzijn van de mensheid. In een weergalozige periode van een overschot aan informatie, is de wereld de wanhoop nabij vanwege haar fundamentele gebrek aan basisbegrip en gezond ver-

stand. Meer dan 2000 jaar geleden waarschuwde God: “Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis” (Hos. 4:6). “We verdrinken in de informatie maar hunkeren naar kennis,” constateert trendzoeker John Naisbitt.

Wat een paradox: hoe meer informatie we vergaren, hoe minder vitale kennis we schijnen op te nemen—meestal met verschrikkelijke gevolgen op de lange termijn. Gods waarschuwing door Hosea is treffend!

Kennis en begrip—of betekenisloze informatie?

Een verhelderend stukje in een populaire landelijke krant merkte op: “Met het verschijnen in de V.S. van zo'n 1000 nieuwe boeken per week, weegt de druk om geïnformeerd te blijven zwaar. *Maar er is een verschil tussen informatie en wijsheid.*” Het huidige aantal nieuw uitgegeven boeken in Engeland *per dag* is zo'n 300, en dan laten we de enorme hoeveelheid informatie over de hele wereld die door nieuwe technologieën beschikbaar is nog buiten beschouwing.

Het is duidelijk dat *begrip* en *informatie* geen synoniemen zijn. De voormalige Britse Minister van Buitenlandse Zaken Francis Pym schreef: “De beelden die we op televisie zien, weerspiegelen slechts de symptomen en gevolgen van een probleem . . .”

“Wanneer we de gebeurtenissen in de wereld beschreven zien worden door commentatoren, leidt dat niet tot begrip, maar slechts tot een emotionele reactie en het verkrijgen van oppervlakkige informatie.”

Dus ondanks deze enorme overvloed aan informatie bestaat er een grote leegte. Informatieve kennis alleen baat niet. Saul Bellow verwoordde dit fundamentele probleem: “Informatie wordt gevonden in de dagelijkse kranten. We worden overal over *geïnformeerd*, we *weten* niets.”

Hier komt de Bijbel in beeld. Het geïnspireerde Woord van God staat aangeschreven als de betrouwbare bron van al de *juiste* kennis. De Bijbel verschaft het correcte *raamwerk* van de essentiële kennis waarmee alle andere informatie *juist begrepen* kan worden. Zonder deze cruciale basis leven we in een verwarde toestand—voortdurend overspoeld door een lawine aan informatie die we niet kunnen bevatten of begrijpen.

Wanneer we echter de juiste basis hebben, openbaart de Eeuwige God opwindende en diepzinnige, geestelijke kennis aan hen die Hem geloven en gehoorzamen.

Wat zegt de Bijbel over ‘kennis’? We beginnen onze studie met enkele sleutelverzen.

Is God bezorgd over wat we weten? Wat zijn de gevolgen van het tekort aan ware kennis?

“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis” (Hosea 4:6).

Alhoewel wij een makkelijkere toegang hebben tot de Bijbel dan enige generatie vóór ons, letten wij niet op wat er werkelijk in staat—wat een verwoestende uitkomst met zich meebrengt. Salomo waarschuwde ons: “Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood” (Spr. 14:12; 16:25).

Maar welke speciale kennis ontbreekt?

“Omdat er geen trouw, geen liefde en geen kennis Gods is in het land” (Hosea 4:1).

“De priesters zeiden niet: Waar is de HERE; en zij die zich met de wet bezighouden, wilden Mij niet kennen” (Jeremia 2:8).

Tijdens de schepping gaf God de mensheid het vermogen om materiële kennis te vergaren. In ons huidige tijdperk hebben we het inderdaad vergaard in voorheen voor onmogelijk gehouden hoeveelheden. Waar God Zich zorgen om maakt is ons erbarmelijke gebrek aan fundamentele, *geestelijke* ken-

nis. Hoe waar was het inzicht van de apostel Paulus dat veel te veel mensen “zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning *der waarheid* te kunnen komen” (2 Tim. 3:7).

Wat zijn de gevolgen van het negeren van geopenbaarde kennis?

“Omdat gij de kennis verworpen hebt, verwerp Ik u . . . daar gij de wet van uw God vergeten hebt, zal ook Ik uw zonen vergeten” (Hosea 4:6).

Het negeren of verwerpen van geopenbaarde, geestelijke kennis *vervreemdt ons van God* en snijdt ons af van Zijn leiding. Gods wetten, de voornaamste bron van begrip over hoe we moeten leven, functioneren als een *geestelijke* kracht in de wereld (Rom. 7:14). Of we het erkennen of niet, de wet is *zelfregulerend*. De mensheid betaalt een hoge prijs voor de overtreding van Gods wetten; we zien de dramatische gevolgen iedere dag in de nieuwsbulletins waarin verslag wordt gedaan van het menselijk leed (vergelijk Jer. 2:19).

De Bijbel omschrijft zonde als wetteloosheid (1 Joh. 3:4)—het overtreden of verwerpen van Gods wet—en legt vervolgens de straf voor wetteloosheid uit. Uiteindelijk is “het loon van de zonde de dood” (Rom. 6:23, Matt. 10:28)—maar het onmiddellijke gevolg is de ellende die we in de wereld zien. God verlangt er echter naar om een ieder die aan Zijn instructies gehoor geeft, eeuwig leven te geven in het Koninkrijk van God (voor meer details, vraag ons boekje *De Weg naar het Eeuwige Leven* aan).

BASISKENNIS DIE IEDEREEN NODIG HEEFT

“Waarom weten we zo weinig als we zo goed geschoold zijn?”
— Simon Heffer

De Amerikaanse professor E.D. Hirsch Jr. begreep de aard van ons kennisprobleem. Hij merkt in het voorwoord van zijn boek *Cultural Literacy* op: “Cultureel onderlegd zijn betekent over de basisinformatie beschikken om in de moderne maatschappij vooruit te komen.”

Naast de elementaire kennis van de praktijk die nodig is om te overleven, heeft een ieder van ons *geestelijk* begrip nodig en inzicht in de speciale kennis die alleen door God Zelf wordt geopenbaard. Zonder een behoorlijk geestelijk fundament zal ons basisbegrip dat we van nature hebben altijd tekortschieten om ons te laten zien hoe we tevreden, werkelijk overvloedige levens kunnen leiden in het hier en nu—om niet te spreken van het onvergeloofbare vooruitzicht op eeuwig leven in het Koninkrijk van God!

Mensen vergaren kennis spelenderwijs. Het is een functie van onze vijf zintuigen. De kern van het probleem is of onze nieuw verworven kennis past binnen het raamwerk van God.

Hoe moeten we onze menselijke prestaties evalueren? Wat is het standpunt van God?

“Zo zegt de HERE: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom” (Jeremia 9:23).

Laat hier geen misverstand over bestaan: God is er niet op tegen dat we wijsheid of rijkdom vergaren. De Bijbel vertelt

verhalen van vele rechtvaardige mensen die wijs en rijk waren. Zij hadden echter—en wij zouden dat ook moeten hebben—hogere normen dan enkel intellectuele of materiële.

Wat draagt God de mensen op te doen?

“Maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de HERE ben, die goedertierenheid en recht en gerechtigheid op aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des HEREN” (Jeremia 9:24).

God kennen: dat is de onontbeerlijke kennis die de wereld verwerpt. Het heeft zijn oorsprong in ware nederigheid. Alleen nederige mannen

en vrouwen kunnen verder kijken dan hun eigen belang, en de waarden van God bevatten.

De mensheid betaalt een hoge prijs voor de overtreding van Gods wetten; we zien de dramatische gevolgen iedere dag in het nieuws.

Wat vertelde Jezus Christus aan Zijn discipelen over de waarde van geestelijke kennis?

“Maar uw ogen zijn zalig, omdat zij zien en uw oren, omdat zij oren. Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord” (Matteüs 13:16, 17).

Gods Woord kennen is onschatbare kennis! Het is het ware fundament voor het begrip van alle andere kennis en biedt een tegengewicht aan de valse informatie die we om ons heen zien.

MISLEIDINGEN EN ONJUISTE INFORMATIE OVER GOD EN DE BIJBEL

“Onjuiste informatie doet de ronde sinds de slang Eva de noodlottige appel aanpreef.”

—Elizabeth Pond

Behalve de veronderstelling dat het een appel was, had de schrijfster Elizabeth Pond het juiste gezichtspunt in een hoofdartikel in *The Christian Science Monitor*. Zij schreef: “Wat is onjuiste informatie? Eenvoudig gezegd is het de opzettelijke verspreiding van valse of misleidende, politieke informatie om de publieke opinie of die van de elite te beïnvloeden. Het is niet slechts *onjuiste* informatie, of verkeerde informatie . . . Het is *verspreide* informatie met een geheime of verborgen bron.” Deze visie vindt haar oorsprong in de Bijbel.

Ons tijdperk wordt gekenmerkt door een *kolossale onwetendheid* over wat de Bijbel *precies* zegt. We zien dat bepaalde schrijvers en sprekers bijna alles kunnen zeggen over de Heilige Geschriften en sommige mensen overtuigen om hen te geloven. We worden op uiteenlopende wijzen verteld dat Judas Iskariot onschuldig was aan Christus' bloed, dat stelen geen zonde is, dat Jezus' gelijkenissen moreel rampzalig zijn, dat Hij yoga studeerde in het Verre Oosten, dat Paulus de echte grondlegger is van het Christendom etc.—allemaal verwrongen ideeën die de laatste jaren door misleidende geestelijke denkers zijn verspreid.

Dit is het tijdperk van *geestelijke misinformatie*. Mensen lezen de Bijbel niet voor zichzelf. Velen stellen zich tevreden met het accepteren van de meningen en opinies van zogenaamde experts die vaak bevooroordeeld zijn in hun standpunten.

WAAROM DE MENS DE KENNIS VAN GOD VERWERPT

Wie is de uiteindelijke bron van alle onjuiste informatie—of het nu om schriftuurlijke of wereldse kennis gaat?

“. . . De god dezer eeuw [heeft de ongelovigen] met blindheid geslagen” (2 Korintiërs 4:4).

De Groot Nieuws Bijbel spreekt in ditzelfde vers over “de

god van deze wereld”.

Vele hedendaagse christenen hebben beslist

moeite met de realiteit van Satan en het Bijbelse verslag van Jezus' ontmoetingen met verwarde geesten, die de Bijbel demonen noemt. Maar vroeg of laat moeten we ons kunnen vinden in de waarachtigheid van Jezus' persoonlijke getuigenis. Hij stelt feitelijk vast: “Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen” (Luc. 10:18).

De Bijbel openbaart dat Satan de god van deze wereld is en dat dit nu zijn wereld is.

nemen. Maar vroeg of laat moeten we ons kunnen vinden in de waarachtigheid van Jezus' persoonlijke getuigenis. Hij stelt feitelijk vast: “Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen” (Luc. 10:18).

Hoe beschrijft de Bijbel de geestelijke toestand van het huidige tijdperk van de mens als direct gevolg van de misleiding die door de apostel Paulus wordt beschreven (2 Kor. 4:4)?

“. . . Jezus Christus . . . Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld . . .” (Galaten 1:3-4).

Dus de god van deze wereld heeft haar inwoners verblind door zijn vele misleidingen (vergelijk 1 Joh. 5:19). We hebben echter de belofte dat goddelijke bevrijding beschikbaar is voor ons.

Over wie hebben we het? Wie is echt verantwoordelijk voor deze enorme wereldomvattende misleiding?

“En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt” (Openbaring 12:9).

Satan is een gevallen aartsengel. Als de rechtvaardige Lucifer (“Lichtbrenger”) is hij aanwezig geweest bij de troon van God, maar hij keerde zich van Gods weg af naar een levenswijze die daar lijnrecht tegenover staat en werd uiteindelijk verteerd door ijdelheid, jaloezie en hebzucht. Twee hoofdstukken in de Bijbel gaan over de oorsprong van de duivel en de rebellie tegen God die daarop volgde (vergelijk nauwkeurig Jes. 14:12-15 met Ez. 28:11-16).

Hoe omvangrijk is de invloed van Satan?

“. . . De gehele wereld in het boze ligt” (1 Johannes 5:19).

De meeste mensen nemen aan dat de wereld een redelijk goede plek is of minstens een wereld met een neutrale invloed. Maar de Bijbel openbaart dat Satan de god van deze wereld is, en op dit moment is dit *zijn* wereld. Tragisch genoeg is zijn misleiding zo wijdverspreid dat slechts weinigen zich realiseren op welke schaal de wereld zijn onjuiste informatie en verwrongen kennis heeft geaccepteerd.

Hoe benaderde Satan Eva (“de moeder van alle levenden”) in de hof van Eden?

“Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden” (2 Korintiërs 11:3).

God openbaarde ware *geestelijke kennis* aan Adam en Eva. Toen bracht Satan, vermomd als een slang, Eva ertoe om te twifelen aan de waarachtigheid van de Schepper. Ze overreedde haar man om samen de daaropvolgende daad van ongehoorzaamheid te begaan—het eten van de verboden vrucht. God zei vervolgens tegen Adam: “Je had niet naar de stem van je vrouw moeten luisteren” (Gen. 3:7). Satan had God verkeerd voorgesteld! Hij loog tegen Eva over haar uiteindelijke lot. “Gij zult geenszins sterven,” zei de slang (vergelijk verzen 1-7).

Welke zekerheden bood de duivel aan Eva toen hij haar misleidde?

“. . . Maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad” (Genesis 3:5).

Tot zover berustte Satans manipulatie van Eva op waarheid. Hun ogen werden geopend voor de kennis van goed en kwaad. “En de Here God zeide: Zie, de mens is geworden als een Onzer door kennis van goed en kwaad” (vers 22). Deze betreurenswaardige weg van het verwerpen van Gods instructies, die begonnen is aan het begin van de menselijke beschaving, is onverminderd doorgegaan tot op de dag van vandaag. De wereld is vervuld met zowel waarheid als leugenen, zowel goed als kwaad. De duivel vermengt goed en kwaad op listige wijze. Meestal kunnen mensen de belangrijke verschillen niet onderscheiden. God moet het *open-*

baren. Voor die openbaring is Zijn Woord onontbeerlijk. Het is het *fundament* van alle ware kennis!

Wat was een van de redenen waarom Jezus Christus in de wereld kwam?

“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen” (Hebreeën 2:14).

Jezus Christus' dood verschaftte het perfecte offer voor de zonden van de mensheid. Hij betaalde de doodstraf voor ons en biedt de mensheid de gift van eeuwig leven. Deze actie verijdelde Satans bedoelingen en was de essentiële eerste stap van behoud, waarna meer geestelijke kennis toegevoegd kon worden.

HOE GODDELIJKE KENNIS TE VERKRIJGEN

Wat is de bron van alle ware kennis?

“Want de Here geeft wijsheid, uit zijn mond komen kennis en verstandigheid” (Spreuken 2:6).

God is de grote Onderwijzer! In werkelijkheid is behoud voornamelijk een kwestie van onderwijs. De wereld is vol valse waarden, dus is er een duidelijke behoefte om Bijbelse waarheden te herstellen. Betrouwbare kennis van deze waarheden komt maar uit *een enkele bron*—Gods Woord, de heilige Schrift. God communiceert Zijn waarden aan ons door de Schrift. Er moet echter vermeld worden dat, ook al is Gods openbaring, de Bijbel, de basis van alle juiste kennis, de Bijbel niet *alle* kennis bevat. Andere bruikbare kennisgebieden van de mens kunnen deze betrouwbare fundering verder uitbouwen. Alle misleidende kennis—kennis die *niet* op Gods woord is gebaseerd—zal uiteindelijk mislukken en verdwijnen.

Wat is een onmisbare sleutel om de kennis van God te verkrijgen?

“Mijn zoon, indien gij mijn woorden aanneemt en mijn geboden bij u bewaart, zodat uw oor de wijsheid opmerkt en gij uw hart neigt tot de verstandigheid, ja, indien gij tot het inzicht roept en tot de verstandigheid uw stem verheft; indien gij haar zoekt als zilver en naar haar speurt als naar verborgen schatten, dan zult gij de vreze des HEREN verstaan en de kennis Gods vinden” (Spreuken 2:1-5).

Gods weg zoeken en koesteren is de essentie van deze passage. Jezus Christus herhaalde dit sublieme principe in de bergrede: “Zalig die honger en dorst naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden” (Matt. 5:6). Het Nieuwe Testament is gebouwd op het Oude Testament, dat weer vooruitwijst naar het Nieuwe Testament. Het ene is incompleet en ontoereikend zonder het andere. Koning David schreef: “Al uw geboden zijn gerechtigheid” (Ps. 119:172). Gehoorzaamheid en rechtvaardigheid vullen elkaar aan.

Welke andere eigenschap hebben we hard nodig om God te gehoorzamen?

“De vreze des HEREN is het begin der kennis . . .” (Spreuken 1:7).

De vreze des Heren is niet de vrees voor de wereld of de vrees voor mensen, die “een strik spant” (Spr. 29:25). Een belangrijk aspect van de vreze des Heren is om uw vertrouwen in Hem te stellen. Zo vaak zijn onze angsten ongegrond. God zegt ons: “Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat gij vergeet de HERE, uw Maker, die de hemel uitspande en de aarde grondvestte” (Jesaja 51:12-13).

God is onze Schepper. Hij maakte ons en onze omgeving. We hebben ons bestaan aan Hem te danken. We zouden moeten vrezen voor de gevolgen van het negeren van Zijn onderwijs, instructies en geboden zoals geopenbaard in Zijn Woord.

Welke groep mensen heeft in het bijzonder de vreze des Heren nodig?

“De Spreuken van Salomo, de zoon van David, de koning van Israël, om wijsheid en tucht te verkrijgen, om verstandige woorden te verstaan, om de tucht aan te nemen, die verstandig maakt, gerechtigheid en recht en rechtschapenheid; om de onverstandigen schrandereid, de jongeling kennis en bedachtzaamheid te geven” (Spreuken 1:1-4).

Onze jonge mannen en vrouwen—de volgende generatie—zullen spoedig de toekomst bepalen. Alleen de zekere kennis van de Bijbel kan hen helpen de uitdagingen van dit millennium het hoofd te bieden. We zouden heel dankbaar moeten zijn dat wij en zij een betrouwbare, geestelijke gids hebben die werd “opgeschreven voor een volgend geslacht” (Ps. 102:19).

GODS KENNIS IN DELEN GEOPENBAARD

“De christelijke gemeenschap is verdeeld over het Boek”
— John Wenham

De meeste mensen zijn zich ervan bewust dat de Bijbel samengesteld is uit geschreven materiaal dat in twee delen wordt gepresenteerd, die van oudsher het Oude Testament en het Nieuwe Testament worden genoemd.

In sommige opzichten is deze benaming misleidend, omdat het sommigen op subtiele wijze ertoe heeft gebracht om grote delen van Gods openbaring te verwerpen.

Door sommige theologen en religieuze leiders wordt het Oude Testament van mindere waarde geacht of zelfs afgeschaft omdat het ouder is. Talloos zijn de misvattingen betreffende de Hebreeuwse Bijbel.

De Britse auteur en bijbelleraar John Wenham schreef:

De wereld is vol valse waarden, er is een behoefte om Bijbelse waarheden te herstellen.

“We hebben zoveel jaren zoveel foutieve onderwijzing gehad, dat zelfs intelligente mensen vaak echt geloven dat de twee Testamenten twee onverenigbare, tegengestelde gezichtspunten vertegenwoordigen: het Oude

Maleachi

deelden spreken over de Oude en Nieuwe Verbonden (nader uitgelegd in een volgende les)—niet over boeken in de Bijbel. Als u 2000 jaar geleden had geleefd en de apostelen Petrus,

Testament een God van wraak en het Nieuwe Testament een God van liefde” (*Christ and the Bible*, pag. 19).

Sommigen trekken de conclusie dat het Oude Testament oud was—en dus afgeschaft of van geen waarde—en het daarom vervangen werd door het Nieuwe Testament. De aanduidingen ‘Oude Testament’ en ‘Nieuwe Testament’ worden op een paar plaatsen in sommige bijbelvertalingen gevonden, maar het vertaalde

woord voor ‘testament’ is ook het woord voor ‘verbond’.

Deze schriftge-

deelden spreken over de Oude en Nieuwe Verbonden (nader

Paulus of Johannes had gevraagd over “het Oude Testament” of “het Nieuwe Testament”, zouden ze geen idee hebben waar u het over had. Deze termen werden verzonnen lang nadat de Bijbelse boeken werden geschreven. De eerste maal dat “Nieuwe Testament” wordt gebruikt als benaming voor de Griekse geschriften wordt niet eerder gevonden dan een eeuw nadat de apostelen waren overleden.

De Bijbel bestaat voor een groot deel uit het Oude Testament. In feite is het grootste deel van Gods Woord geschreven in het Hebreeuws—bijna 80% van de 773.000 woorden in de Bijbel. Daarenboven bevat het Nieuwe Testament zo’n 600 citaten en verwijzingen naar of toespelingen op het Oude Testament.

Is het in dat opzicht logisch dat vele hedendaagse christenen de inhoud van het Oude Testament beschouwen als enigszins inferieur of in conflict met de inhoud van het Nieuwe Testament? Is het logisch om de geschiedenis van Gods openbaring, Zijn geopenbaarde manier van leven en de beloften die deze Hebreeuwse geschriften bevatten te veronachtzamen?

Om met Walter Kaiser in zijn boek *Towards Discovering the Old Testament* te spreken: “De kerk wijst drievierde van Gods beschreven openbaring af—een enorme hoeveelheid

VERKLARENDE WOORDENLIJST

Apostel: Een exclusieve geestelijke functie die in de geschiedenis door slechts enkelen is vervuld; letterlijk ‘de gezondene’, maar voor een specifiek doel: het brengen van een boodschap. In het Nieuwe Testament verwijst dit naar een speciale gezant of boodschapper van God (Luc. 11:49; Openb. 18:20); specifiek de eerste 12 apostelen (Petrus, Johannes, Andreas enz.) plus Paulus, Barnabas en enkele anderen. Jezus Christus wordt de Apostel genoemd (Hebr. 3:1).

Evangelie: Het goede nieuws van Gods eeuwigdurende koninkrijk dat op aarde wordt gevestigd na Jezus’ wederkomst en hoe we deel kunnen uitmaken van dat koninkrijk. Deze boodschap stond centraal in het onderwijs van Jezus Christus en de apostelen. De term wordt zo’n 100 keer in het Nieuwe Testament gebruikt.

Kennis: De ruime hoeveelheid informatie die iemand bezit; een kenmerk van God (Rom. 11:33); wat we moeten weten over God (Hos. 4:6).

Latere Profeten: Jesaja, Jeremia en Ezechiël; “latere” genoemd om deze 3 en hun boeken te onderscheiden van de boeken van de “eerdere” profeten: Samuël en Koningen.

Grote Profeten: Jesaja, Jeremia en Ezechiël; “grote” genoemd om deze 3 en hun boeken te onderscheiden van de 12 “kleine” profeten. Grote wordt gebruikt in de betekenis van meer omvang en kleine in de betekenis van minder omvang.

Pentateuch: De Griekse term voor de eerste vijf boeken van de Bijbel, de vijf boeken van Mozes (penta betekent ‘vijf’). Deze term kwam in gebruik toen de Hebreeuwse Bijbel (of Oude Testament) in zo’n 300 voor Christus vertaald werd in het Grieks.

Kanselier: Een zegsman, secretaris of archivaris;

de officiële secretaris van de koning (2 Sam. 8:16). In de oudheid was deze een lid van een professionele klasse van geleterde mannen die getraind waren voor officiële tewerkstelling in de koninklijke administratie.

Openbaring: De onthulling van Gods Woord en plan met de mensheid. In de Bijbel refereert dit aan het ophelderen van onbekende zaken; verborgen kwesties aan het licht brengen; met name geroepen individuen ertoe brengen de dingen van God te zien, te horen, waar te nemen, te weten en te begrijpen; het ontsluiten van Bijbelse mysteriën (Rom. 16:25).

Schriftgeleerde: Iemand die officiële manuscripten overschrijft (met name de Hebreeuwse Bijbel); een archivaris; een lid van een professionele klasse van secretarissen die wetsdocumenten overschreven en experts waren in de studie van de wet (of Torah). Ezra was een vakbekwame schriftgeleerde (Ezra 7:6). Jezus prees het beroep (Matt. 13:52), maar nam vaak aanstoot aan de manier waarop de schriftgeleerden hun positie en invloed gebruikten en de Schrift vaak verkeerd interpreteerden.

Torah: Een Hebreeuwse uitdrukking die specifiek naar ‘de wet’ verwijst; betekende de vijf boeken van Mozes. In een bredere zin betekent het: geestelijke instructie of onderwijs.

Begrip: De eigenschap inzicht of goed beoordelingsvermogen te hebben in algemene zaken; de mogelijkheid om inzicht te hebben in abstracte ideeën; de bekwaamheid om logisch door te denken of een gedachtelijk te volgen.

Wijsheid: Ervaring, kennis en begrip hebben en de eigenschap om alledrie toe te passen met voorzichtigheid, discretie en gezond verstand; de kern van juist moreel en intellectueel oordeel; een kenmerk dat God aan Zijn mensen toebedeelt (Matt. 12:42) als ze Zijn Woord bestuderen; vertegenwoordigd door het boek Spreuken.

onderwijs—als zij volhardt om al haar theologie samen te stellen uit het Nieuwe Testament, terwijl ze op beschamende wijze het Oude Testament negeert. Het is deze handelswijze die . . . een ongebalanceerd geestelijk onderwijs tot gevolg heeft. Ze moet terugkeren tot een nuttig, didactisch gebruik van het Oude Testament” (pag. 29).

DE OVERGANG VAN DE PROFETEN NAAR DE EVANGELIËN

Deze twee delen van Gods Woord gaan naadloos samen om Gods volledige openbaring aan de mensheid aan te bieden. Ook al ligt er een periode van meer dan 400 jaar tussen de beide Testamenten, toch gaan de geschriften van de Hebreeuwse profeten op zo'n wijze aan de apostolische geschriften vooraf dat hun onderliggende eenheid wordt benadrukt.

Bedenk hoe de afsluitende woorden van de oudtestamentische profeten vloeiend overlopen in de inleiding van het Nieuwe Testament. Maleachi, die algemeen beschouwd wordt als de laatste Hebreeuwse profeet, voorspelt een “Elia die komen gaat”—Johannes de Doper (Matt. 11:13-14; Mal. 4:5, 6).

Marcus, die door velen beschouwd wordt als de eerste van de schrijvers van het evangelie, begint precies waar Maleachi ophield—door profetieën aan te halen uit Maleachi 3:1 en Jesaja 40:3 over een boodschapper die aan de Messias vooraf zou gaan.

Dan wordt Johannes de Doper geïntroduceerd (de toekomstige Elia, geprofeteerd door Maleachi) als de aangestelde voorganger van Jezus Christus, die de weg voorbereidt voor Zijn eerste komst. (Het is interessant te vermelden dat de context van het laatste hoofdstuk van Maleachi de verschijning van nog een andere profeet suggereert “in de geest en de kracht van Elia” die voorafgaat aan Christus' tweede komst.)

Matteüs begint op vergelijkbare wijze zijn evangelie als een voortzetting van het Oude Testament door de genealogie van de Hebreeuwse aartsvaders en koningen weer te geven die leiden tot de geboorte van Jezus Christus. Het specifieke doel van Matteüs hoofdstuk 1 wordt vermeld in vers 18: “De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus . . .”

Toch gaan 17 belangrijke verzen vooraf aan deze mededeling. Waarom? Zij verklaren duidelijk Jezus' Israëlitische afkomst tot aan Koning David en, zelfs nog eerder, tot Abraham. Deze woorden van Matteüs bekrachtigen het belang van de voorafgaande boeken van de Hebreeuwse Bijbel en laten zien hoe hij voortbouwde op hun fundament.

Waarom begint het Nieuwe Testament met een genealogie?

“Geslachtsregister van Jezus Christus, de zoon van David, de zoon van Abraham. Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broeders . . . David de koning verwekte Salomo bij de vrouw van Uría. . . Josía verwekte Jechónia en diens broeders ten tijde van de Babylonische ballingschap . . .”

“Al de geslachten dan van Abraham tot David zijn veertien geslachten en van David tot de Babylonische ballingschap veertien geslachten en van de Babylonische ballingschap tot de Christus veertien geslachten” (Matteüs 1:1-2, 6, 11, 17).

Deze 17 verzen kunnen worden beschouwd als een korte samenvatting van de heilige geschiedenis van Israël en Juda. Zij vormen een krachtige boodschap aan het begin van het Nieuwe Testament dat we het Oude Testament voldoende aandacht moeten geven.

Matteüs' geschiedkundige introductie was bedoeld om de wettige genealogie van Christus aan te tonen—dat Hij de vervulling is van de beloften die aan Abraham werden gedaan (o.a. Gen. 12:3; 18:18; 22:18) en aan koning David (vergelijk 2 Sam. 7:16; Hand. 13:22, 23; Luc. 1:32). Het evangelie van Matteüs is gebouwd op het fundament van de Hebreeuwse Geschriften en bevat vele citaten hieruit. Zodoende verbinden zowel Matteüs als Marcus de twee Testamenten tot een compleet geheel.

Matteüs

DE FASCINERENDE OPENBARING VAN GOD

Mannen en vrouwen werden geschapen “naar het beeld van God” (Gen. 1:27). In deze woorden liggen het onvoorstelbare plan, doel en relatie besloten waarnaar Hij met de mensheid verlangt. Stel je alle bekwaamheden en mogelijkheden eens voor die het naar Gods beeld geschapen zijn aan ons verleent—alle taken en verantwoordelijkheden, al de fantastische en gevarieerde gaven die gebruikt kunnen worden in Zijn dienst.

Wat we weten is dat God “vele malen en op vele wijzen” (Hebr. 1:1) heeft gesproken, niet enkel om Zijn Woord te bewaren, maar om het over te dragen aan de mensheid. De Bijbel bevat een overvloed aan literaire vormen en uitdrukkingen: wet, poëzie, spreuken, profetieën, geschiedenis, de vier evangeliën, kerkgeschiedenis, persoonlijke en algemene brieven, een boodschap voor de eindtijd en meer. Wij mensen geven de voorkeur aan variëteit, en God heeft ervoor gezorgd dat de wonderen van Zijn Woord niet aan ons voorgeschoteld werden in de vorm van een saaie opsomming of een lijst met ge- en verboden.

De Bijbel is het verhaal van mensen en gebeurtenissen die enige duizenden jaren omvat. Jezus en de apostelen getuigen van een accurate en goddelijke inspiratie van de Hebreeuwse Schriften. Zij ondersteunden de wetten en beloften en baseerden hun onderwijs op deze fundamentele principes. Zij zetten de levensstijl voort.

Erkende Jezus Christus dat de boodschap van de Hebreeuwse Bijbel in meer dan één algemene, literaire basisvorm wordt overgedragen?

“En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had” (Lucas 24:27, 44).

Jezus maakt er melding van dat het Oude Testament uit drie

delen bestaat: de Wet, de Profeten en de Geschriften. De Psalmen vormen het hoofdboek van het deel dat de Bijbel de Schriften noemt. De Wet beslaat de eerste vijf boeken: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium—alle geschreven door Mozes.

Refereerde Christus aan de tijdsperiode van de Hebreeuwse Bijbel?

“... Van het bloed van Abel, de rechtvaardige, tot het bloed van Zacharias...” (Matteüs 23:35; vergelijk Lucas 11:51).

Tijd wordt in de Bijbel soms bepaald door de levens van haar meest prominente personen. De apostel Paulus schreef bijvoorbeeld over de periode “van Adam tot Mozes” (Rom. 5:14). Abel was de eerste rechtvaardige martelaar. Zacharias' moord was de laatste waar melding van wordt gemaakt in de Joodse historische rangschikking van de Hebreeuwse Bijbel.

Geloofde en ondersteunde Christus het verslag in Genesis van de schepping van de aarde?

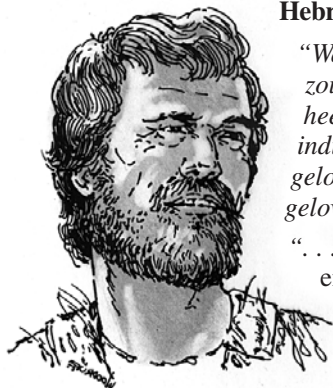
“Want die dagen zullen zulk een verdrukking brengen als er niet geweest is van het begin der schepping, die God geschapen heeft, tot nu toe, en ook nooit meer wezen zal” (Marcus 13:19).

Bevestigde Christus andere historische gebeurtenissen die in het boek Genesis worden beschreven?

“En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen: Zij (leeften) . . . tot op de dag, waarop Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde” (Lucas 17:26-27).

Het is duidelijk dat Christus de verslagen van de schepping en van de vloed evenzeer accepteerde als historische gebeurtenissen. Hij geloofde in en bevestigde publiekelijk de uitspraken die in het boek Genesis worden gevonden.

Wat zei Christus over de voornaamste personages uit de Hebreeuwse geschiedenis?

David

“Want indien gij Mozes gelooft, zoudt gij ook Mij geloven, want hij heeft van Mij geschreven. Maar indien gij zijn geschriften niet gelooft, hoe zult gij mijn woorden geloven?” (Johannes 5:46-47).

“... Wanneer gij Abraham en Izaak en Jakob zult zien en al de profeten in het Koninkrijk Gods...” (Lucas 13:28).

“En Hij [Jezus] zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen wat David gedaan heeft, toen de nood drong en hij en die met hem waren, honger kregen?” (Marcus 2:25).

Christus erkende en bekrachtigde de geschiedkundige waarde van de hoofdpersonen en gebeurtenissen in het Oude Testament (vergelijk o.a. Matt. 11:22-24; 12:41-42). Hij bewees de *echtheid* van de Hebreeuwse Bijbel door het

Bijbelse verslag te aanvaarden en te citeren in Zijn onderwijs.

De apostelen deden hetzelfde. Lees Hebreëën 11, dat bekend staat als het ‘geloofshoofdstuk’ van de Bijbel. Het is een beknopt handboek over het geloof dat de vroege Kerk had in de hoofdpersonen en in belangrijke gebeurtenissen in het Oude Testament.

DE SCHRIJVERS VAN DE HEBREEUWSE BIJBEL

Voor het schrijven van Zijn Woord voor de mensheid gebruikte God mensen uit alle sociale lagen en klassen van de samenleving: koningen, profeten, priesters, schriftgeleerden, belastingontvangers, herders, vissers. Ook al inspireerde God hen allemaal, toch gebruikte Hij hun eigen menselijke persoonlijkheden om Zijn boodschap uit te dragen. Hun achtergrondverhalen vormen fascinerend leesmateriaal. Het is verbaazingwekkend hoeveel de Bijbel zelf onthult over de wijze waarop het samengesteld werd door Gods gebruik van mensen. Laten we ons verhaal beginnen met David, de koning van Israël die zo'n 1000 jaar voor Christus leefde. Drie millennia later spreken, schrijven en zingen we nog steeds de woorden van David. Ze worden uitgebreid geciteerd in wat we nu het Nieuwe Testament noemen. Hij bracht een grote hoeveelheid literatuur voort die God heeft bewaard voor toekomstige generaties.

Wie was de voornaamste samensteller van de woorden en de muziek van de Psalmen?

“Dit zijn de laatste woorden van David: Spreuk van David, de zoon van Isai, en spreuk van de man die hoog geplaatst is, de gezalfde van Jakobs God, de liefelijke in Israëls lofzangen” (2 Samuël 23:1).

“Toen, op die dag, droeg David voor de eerste maal Asaf en zijn broeders op, de HERE te loven” (1 Kronieken 16:7).

“... die joelt bij het geluid van de harp, die gelijk David muziekinstrumenten voor u uitdenkt...” (Amos 6:5).

“Want David zegt zelf in het boek der Psalmen...” (Lucas 20:42).

“David zelf heeft door de Heilige Geest gezegd...” (Marcus 12:36).

De Bijbel vermeldt veel over Davids muzikale en literaire prestaties. Niet minder dan 73 psalmen dragen Davids naam. Het lijkt waarschijnlijk dat veel van de auteurloze psalmen ook door de koning geschreven zijn.

Zijn vakkundig bespelen van de harp kalmeerde de onrustige geest van koning Saul (1 Sam. 16:14-23). David componeerde ook een droevige treurzang nadat Saul en Jonathan hun leven hadden verloren in de strijd (2 Sam. 1:17-27; vergelijkk 3:33, 34).

Hoe vaak hebben mensen die Bijbels niet onderlegd waren de uitdrukking gebruikt “de val van de machtigen”, zonder zich te realiseren dat ze Davids verdriet citeren over de dood van Saul en Jonathan? David en zijn muziek zijn zo vermaard, dat de profeet Amos hier zo'n 300 jaar na Davids regering nog melding van maakt (Amos 6:5).

Wat was de bron van Davids inspiratie?

“De Geest des HEREN spreekt door mij, zijn woord is op mijn tong” (2 Samuël 23:2).

Dit zijn “de laatste woorden van David” (vers 1)—serieuze zaken waarvan hij wilde dat zijn aanhang ze zouden herinneren. Deze grote koning was een van de velen die Petrus een millennium later in gedachten had toen de apostel schreef: “Want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petr. 1:21).

Had David de Heilige Geest?

“Samuël nam de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des HEREN David aan” (1 Samuël 16:13).

Deze zalving vond plaats toen David nog een jonge man was die voor de schapen van zijn vader zorgde. God gaf zijn Geest aan David op een jonge leeftijd, en deze passages wijzen erop dat vele van zijn composities geïnspireerd waren door deze Geest. De Heilige Geest is een noodzakelijke verbinding tussen God en de mensheid. God openbaart Zijn kostbare waarheid aan ons middels Zijn Geest (1 Kor. 2:10).

Zoals Petrus later schreef, bezaten Gods profeten deze geest, “de Geest van Christus die in hen werkte” (1 Petr. 1:11).

KONING DAVID EN ZIJN SCHRIFTGELEERDEN

David was een opmerkelijke leider en bekwaam organisator. Met name 1 Kronieken geeft gedetailleerd weer hoe hij zijn regering bestuurde. Onder zijn gezag werden professionele secretarissen en schriftgeleerden in dienst genomen en onderwezen aan het koninklijke hof. Deze mensen werden enorm gerespecteerd en hun opvolgers in latere regeringen tekenden de geschiedenissen op van de koningen van Israël en Juda.

Een van die verhalen was bijvoorbeeld “de lijst van de kronieken van koning David” (1 Kron. 27:24). Semaja was een van de schriftgeleerden aan het hof van David wiens naam is vermeld (1 Kron. 24:6).

Een eerdere passage in 2 Samuël vat Davids koninklijke bestuur samen: “Toen David over geheel Israël koning was geworden, handhaafde David recht en gerechtigheid onder zijn gehele volk. Joab, de zoon van Zeruja, voerde het bevel over het leger; Josafat, de zoon van Ahilud was kanselier; Zadok, de zoon van Ahitub en Achimelech, de zoon van Abjathar, waren priesters; Seraja was schrijver” (2 Sam. 8:15-17).

Later wordt vermeld: “Jonathan, Davids oom, was raadsheer, een man van inzicht en een schrijver” (1 Kron. 27:32). Dit hoogopgeleide familielid was blijkbaar een betrouwbare koninklijke adviseur.

De Bijbel geeft te kennen dat koning David de omstandigheden schiep waarin het verzamelen en opschrijven van koninklijke zaken belangrijke regeringstaken waren die gelijk stonden aan priesterlijke en militaire taken. Salomo, zijn zoon en opvolger, groeide op in een omgeving die zijn aanzienlijke schrijvers talenten stimuleerde en die door zijn vader en anderen aan het koninklijke hof werden vervolmaakt.

Een van de laatste woorden tot zijn jonge zoon Salomo waren deze: “Alles staat in een geschrift, ontvangen uit de hand des Heren, waarin Hij mij onderrichtte aangaande de gehele uitvoering van het ontwerp [voor de eerste tempel]” (1 Kron. 28:19).

DE GESCHRIFTEN VAN KONING SALOMO

De boeken die door koning Salomo geschreven zijn, vormen een onderdeel van de Geschriften van de Hebreeuwse Bijbel.

Beschrijft de Bijbel die koninklijke regering van koning Salomo?

“Koning Salomo was dus koning over geheel Israël. Dit waren zijn vorsten: Azarja, de zoon van Zadok, was priester; Elichoref en Ahia . . . waren schrijvers; Josafat . . . was de kanselier” (1 Koningen 4:1-3).

Salomo

Opnieuw vormen de functies van schriftgeleerde en secretaris hoge posities in het koninklijke bestuur. Net als zijn vader David prees koning Salomo deze mannen om hun vaardigheden.

Kwamen sommige bijbelboeken uiteindelijk voort als gevolg van deze grote nadruk op schrijven?

“Hij sprak immers drieduizend spreuken, en liederen van hem waren er duizend vijf” (1 Koningen 4:32).

Slechts een paar honderd van Salomo's spreuken zijn opgetekend in het boek Spreuken. Slechts één van zijn liederen (bekend als het Lied der Lieder) is voor ons bewaard in de Bijbel. Er moeten dus vele evaluaties zijn geweest van het geschreven materiaal. De bijdragen van Salomo aan de Bijbel worden treffend de Boeken der Wijsheid genoemd.

Wie is de ware bron van Salomo's wijsheid?

“En God gaf Salomo wijsheid en zeer veel verstand en een begrip, zo wijd als het zand aan de oever der zee . . . Ja, hij was wijzer dan alle mensen” (1 Koningen 4:29, 31).

“Alle koningen der aarde verlangden Salomo te zien om de wijsheid te horen, die God in zijn hart gelegd had” (2 Kronieken 9:23).

Dit is een belangrijk Bijbels feit dat we nooit moeten vergeten: God is de uiteindelijke oorsprong van de bijbelboeken, ongeacht de mensen die Hij gebruikte om ze te schrijven. “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid” (2 Tim. 3:16). De wijsheid van Salomo kwam van de Schepper God.

Welk bekend bijbelboek schreef koning Salomo?

“De Spreuken van Salomo, de zoon van David, de koning van Israël” (Spreuken 1:1).

“De Spreuken van Salomo . . .” (Spreuken 10:1).

“Ook dit zijn spreuken van Salomo, welke de mannen van Hizkia, de koning van Juda, hebben bijeengebracht” (Spreuken 25:1).

Het boek Spreuken begint met een korte introductie (Spr. 1:1-7), gevolgd door een lang deel waarin de verdiensten van wijsheid worden verheerlijkt. In hoofdstuk 10 begint het hoofdgedeelte van Salomo's spreuken, waarvan sommige later werden gekopieerd door de schriftgeleerden van koning Hizkia (Spr. 25:1). De laatste hoofdstukken worden toegeschreven aan twee andere mensen, maar Salomo is de belangrijkste auteur van het boek.

Deze Bijbelse verzen zijn onderwijzende gezegden, die meestal de tegenstelling tussen goed en kwaad weergeven in een passage. Deze praktische aspecten van wijsheid verrijken niet alleen ons leven, maar helpen ons problemen te vermijden. Kort gezegd hebben we een beknopte handleiding voor een succesvol leven.

Welk boek met Bijbelse filosofie schreef Salomo?

“De woorden van Prediker, de zoon van David, koning te Jeruzalem” (Prediker 1:1).

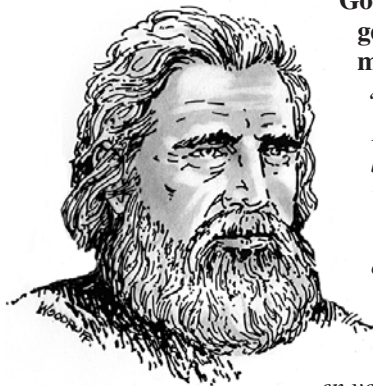
In het boek Prediker blikt Salomo terug op zijn leven en ervaringen. Hij concludeert dat de vreze des Heren en het onderhouden van zijn geboden “voor alle mensen geldt” (Pred. 12:13). Hij stelt vast dat zonder God het leven zonder enige betekenis is—en dat teveel mensen hun leven verspillen met het najagen van zaken die hen nooit echt zullen bevredigen. Hij herinnert ons eraan dat God uiteindelijk al de menselijke werken onder het oordeel zal brengen (Pred. 11:9; 12:24).

NOG EEN BELANGRIJKE AUTEUR

Welke bekwame auteur gebruikte God om de oudtestamentische geschriften compleet te maken?

“Deze Ezra trok op uit Babel, hij was een schriftgeleerde, bekwaam in de wet van Mozes . . .” (Ezra 7:6).

“Want Ezra had er zijn hart op gezet om de wet des HEREN te onderzoeken en haar te volbrengen, en om in Israël inzetting en verordening te onderwijzen” (Ezra 7:10).

Mozes

De Joodse overlevering beweert dat Ezra zowel 1 als 2 Kronieken samenstelde en optekende—ze vormen de afsluitende boeken in de Hebreeuwse samenstelling van oudtestamentische geschriften. De meeste behoudende geleerden zijn het er over eens dat de Bijbelse bewijsvoering deze conclusie ondersteunt. Let op de duidelijke overeenkomst tussen

het eind van 2 Kronieken (36:22, 23) en het begin van Ezra (1:1-3).

Simsai en Sadok waren ook schriftgeleerden in die kritieke periode van de Hebreeuwse geschiedenis (Ezra 4:8; Neh. 13:13) en hebben Ezra misschien geholpen.

Door een belangrijk historisch verslag samen te stellen op basis van landelijke gegevens, produceerde Ezra waarschijnlijk een geïnspireerde, eigentijdse analyse van de lotgevallen van de koninkrijken van Juda en Israël tot op het moment van het bevelschrift van Kores dat de Joden toestemming gaf om de tempel van God in Jeruzalem te herbouwen. Vergeet niet dat Ezra een man was met een juiste houding ten opzichte van de wet van God.

DE VIJF BOEKEN VAN MOZES

Ezra was “een schriftgeleerde, bekwaam in de wet van Mozes” (Ezra 7:6). Het Nieuwe Testament zegt ons dat Mozes onderwezen was in al de wijsheid van de Egyptenaren, en vele verzen laten ons zien dat Mozes verantwoordelijk was voor de eerste vijf boeken van de Bijbel.

Deze boeken worden gewoonlijk de Torah genoemd, een Hebreeuwse term, en soms de Pentateuch, een Griekse uitdrukking.

Volgens de Joodse overlevering voegde een ander, mogelijk Jozua of Ezra, het verslag van Mozes' dood toe aan het einde van Deuteronomium—en maakte andere aanpassingen om de tekst, die wij vandaag de dag lezen, te completeren. De vroege Joodse traditie aanvaardt Mozes unaniem als de auteur van de Torah. Het laatste boek vertelt ons dat deze profeet de wet in een boek schreef en dit aan de priesters gaf, zodat het voorgelezen kon worden aan de mensen (Deut. 31:9-13).

Het werd ook naast de ark van het verbond gelegd (vers 26). Alhoewel het in vijf delen wordt gepresenteerd, vormt de Torah één geheel.

In alle vier de evangeliën refereert Jezus herhaaldelijk naar Mozes als de wetgever (Matt. 8:4, 19:8; Marc. 1:44; 7:10; 10:4-5; 12:26; Luc. 5:14; 20:37; Joh. 1:17; 5:46; 7:19).

Welke opdracht gaf God aan Mozes? Voerde hij die uit?

“En de HERE zeide tot Mozes: Schrijf dit ter gedachtenis in een boek . . .” (Exodus 17:14).

“De HERE zeide tot Mozes: Schrijf u deze woorden op . . .” (Exodus 34:27).

“En Mozes schreef al de woorden des HEREN op . . .” (Exodus 24:4).

Al zijn dit enkel opdrachten om specifieke delen van Gods Woord op te schrijven, het principe is duidelijk. Mozes is de profetische wetgeleerde door wie God werkte. Vergeet niet dat hij “. . . werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren en [hij] was machtig in zijn woorden en werken” (Hand. 7:22).

Zegt Numeri, het vierde boek dat aan Mozes wordt toegeschreven, iets over zijn literaire activiteit?

“Mozes namelijk beschreef hun tochten van pleisterplaats tot pleisterplaats naar het bevel des HEREN” (Numeri 33:2).

Ook al stellen sommige geleerden ter discussie of Mozes het boek Numeri heeft geschreven, deze passage aan het eind van het boek kan niet afgewezen worden (vergelijk Num. 36:13). De Bijbel schrijft dit hele deel aan Mozes toe. Vele andere delen van Numeri beginnen met de woorden “de Heere zei tot Mozes”. Het boek Leviticus maakt geen specifieke melding van zijn auteur, maar de inhoud—van het eerste tot het laatste woord—doet verslag van God, Die rechtstreeks tot Mozes spreekt (Lev. 1:1; 27:34).

In de tijd van Mozes was de kunst van het schrijven ontwikkeld in Egypte en in de regio Mesopotamië. Ingegrifte verslagen op obelisk en kleitabletten met spijkerschrift vormen overduidelijk bewijs dat het geschreven woord goed was ingevoerd voor en tijdens Mozes’ leven.

Waarin verschilt Genesis?

De historische gebeurtenissen in het boek Genesis vonden plaats voordat Mozes werd geboren. Hij had duidelijk toegang tot geschreven verslagen of accurate mondelinge overlevering, of God gaf de inhoud rechtstreeks aan hem door.

Genesis betekent in het Grieks ‘begin’. Wat is het belang van de naam van dit Bijbelse boek?

Is er sprake van een duidelijke genealogie in het boek Genesis?

“Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden. Ten tijde dat de HERE God aarde en hemel maakte” (Genesis 2:4).

“Dit is het geslachtsregister van Adam. Ten dage, dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods” (Genesis 5:1).

“Dit is de geschiedenis van Noach” (Genesis 6:9; vergelijk 10:1; 11:10, 27; 25:12, 19; 36:1, 9; 37:2).

Hier vinden we het beknopte overzicht van de literaire opbouw van het boek Genesis. Het bestaat uit 11 ‘boeken’ of ‘genealogieën’. Genesis verhaalt over *het begin van alle dingen*, hoe de bevolking van de aarde toenam en hoe God begon te werken door de familie van één man, de aartsvader Abraham. Het verslag in Genesis wordt verteld door de opbouw van familiegeschiedenissen.

Genesis is het *begin van de kennis van God*. Het is door de eeuwen heen bewaard voor onze kennis van Gods grote doel die we uit geen andere bron kunnen leren. Genesis bevat niet *alle kennis*, maar het vertegenwoordigt de *essentiële, geestelijke basis* die fundamenteel is voor het begrip van de rest van de Bijbel.

Het openbaart dat we geschapen zijn naar Gods beeld en dat Adam en Eva een pad kozen dat hen en hun nakomelingen—een ieder van ons—weg zou leiden van een relatie met God. De profeten hadden veel te zeggen over dit laatste punt.

DE LATERE OF GROTE PROFETEN

Jesaja, Jeremia en Ezechiël staan bekend als de belangrijkste profeten en zij schreven de boeken die hun naam dragen

KONING JOKAKIM: EEN LES UIT DE BIJBELSE GESCHIEDENIS

De geschiedenis laat zien dat door de eeuwen heen diverse mensen hebben geprobeerd het Woord van God te vernietigen. In de vroege zesde eeuw voor Christus vernietigde Jojakim, koning van Juda, letterlijk het Woord van God en betaalde een hoge tol voor zijn arrogantie.

De 11-jarige regering van Jojakim was rampzalig. Ook al had hij de mogelijkheid het rechtvaardige voorbeeld van zijn vader Josia te volgen (Jer. 22:15,16), toch keerde Jojakim zich tot het kwaad. Jeremia beschreef hem als een verwaande heerser die zijn eigen mensen misbruikte (verzen 13 en 14) en Gods dienaren vervolgde en vermoordde (Jer. 26:20-23).

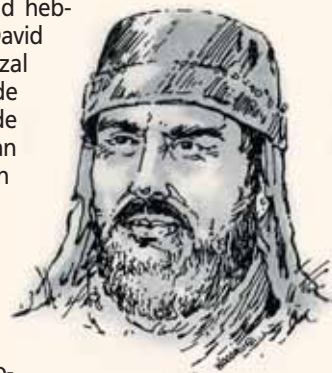
God instrueerde Jeremia te profeteren dat - tenzij ze zich bekeerden—koning Jojakim en Jeruzalem zouden vallen (Jer. 36). Jeremia liet Gods woorden optekenen door zijn secretaris Baruch en instrueerde hem deze profetieën voor te lezen aan de bevolking van Juda. God hoopte dat zij zich zouden bekeren en hun geprofeteerde ondergang zouden vermijden (Jer. 36:4-7).

Toen de vorsten Jeremia’s profetische woorden hoorden, brachten zij ze snel over aan Jojakim (Jer. 36:19). Toen hoorde de koning het verslag van de vorsten over Jeremia’s voorspellingen en stuurde een ambtenaar om de rol naar hem toe te brengen (vers 21).

Jojakim beval de ambtenaar de rol hardop voor te lezen. Nadat de man enkele kolommen gelezen had, sneed de koning dat deel van de rol af en wierp het minachtend in het haardvuur dat voor hem brandde. De koning ging hiermee door “totdat de hele rol verteerd was...” (vers 23).

Jojakim dacht blijkbaar dat hij aan niemand rekenschap

hoefde af te leggen. Maar God zou het laatste woord hebben. Hij instrueerde Jeremia nog een andere rol te maken net als de eerste (verzen 27-32). God gebruikte krachtige taal voor Jojakim: “Hij zal niemand hebben, die op de troon van David is gezeten, en zijn lijk zal neergeworpen liggen in de hitte overdag en in de koude des nachts; Ik zal aan hem, zijn nakomelingen en zijn dienaren hun ongerechtigheid bezoeken, en Ik zal over hen en de inwoners van Jeruzalem en de mannen van Juda al de rampspoed brengen, waarvan Ik tot hen gesproken heb, zonder dat zij gehoor hebben gegeven” (verzen 30 en 31).

Jojakim

Helaas volhardde Jojakim in zijn trots, met alle gevolgen van dien. Verslagen door de Babyloniërs en weggevoerd in ketenen, stierf hij waarschijnlijk op weg naar of in gevangenschap in Babylon.

De les van koning Jojakim geldt voor alle leiders en volken: degene die tracht Gods Woord te vernietigen, brengt zichzelf in groot gevaar. De mens kan God niet op arrogante wijze uitdagen, en vrijuit gaan. Gods Woord is de basis van alle kennis en zal, in tegenstelling tot de sterfelijke mens, tot in de eeuwigheid blijven (1 Petr. 1:24, 25).

(samen met de steun van persoonlijke secretarissen). Dat is echter niet het enige waar het om gaat. Ieder van deze personen leverde zijn eigen fascinerende bijdrage aan de Bijbel. Uiteindelijk is het echter Jezus Christus Zelf die de twee delen van de Bijbel, het Oude en het Nieuwe Testament, samenvoegt. Hij smeedt de Hebreeuwse profeten aan het Nieuwe

Testament. Dus moeten we ons voornamelijk tot Christus richten voor hulp bij het bestuderen van de laatste of belangrijkste profeten.

Schreef Jezus delen van de Bijbel rechtstreeks toe aan de profeet Jesaja?

“... Terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd...”

(Matteüs 15:7).

In vers 8 en 9 citeert Christus uit Jesaja 29:13 in de Hebreeuwse Bijbel.

Jesaja

Schreven alle vier schrijvers van het evangelie delen van de Hebreeuwse Bijbel toe aan Jesaja?

“Hij [Johannes de Doper] toch is het, van wie door de profeet Jesaja gesproken werd...” (Matteüs 3:3; vergelijk Marcus 7:6; Lucas 3:4; Johannes 12:39-41).

Het is duidelijk dat de profeet Jesaja deze woorden sprak. Net als Paulus bij het samenstellen van enkele van zijn brieven in het Nieuwe Testament, heeft hij waarschijnlijk delen van zijn boek gedictieerd aan een assistent. Bedenk dat het officiële systeem van schriftgeleerden en secretarissen (ingesteld door koning David) nog steeds in werking was in Juda gedurende Jesaja's leven. Zijn profetische dienaarship duurde voort tijdens de regeringen van diverse koningen van Juda (Jes. 1:1).

Citeerde de apostel Paulus ook uit Jesaja?

“... Nadat Paulus dit ene woord gesproken had: Terecht heeft de Heilige Geest door de profeet Jesaja tot uw vaders gesproken...” (Handelingen 28:25; vergelijk Romeinen 9:27).

Wat was ongewoon aan Jeremia's roeping?

“Het woord des HEREN nu kwam tot mij: Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld” (Jeremia 1:4-5).

Deze uitdrukking “het woord des Heren kwam tot mij” (of woorden van gelijke strekking) wordt vaak herhaald in het boek van Jeremia. De boodschap van de profeet komt rechtstreeks van God; Jeremia fungeert slechts als Zijn menselijk instrument.

Wat was een van Jeremia's profetische gaven?

“Jeremia dan schreef al het onheil dat over Babel komen zou, in een boek, al deze woorden die over Babel geschreven zijn” (Jeremia 51:60).

Maar schreef Jeremia alles zelf?

“... Kwam dit woord van de HERE tot Jeremia: Neem een boekrol en schrijf daarop al de woorden die Ik tot u over Israëel, Juda en alle volken gesproken heb, sedert de dag dat Ik tot u gesproken heb, sedert de tijd van Josia tot op heden” (Jeremia 36:1-2).

“Toen riep Jeremia Baruch, de zoon van Neria, en Baruch schreef uit Jeremia's mond al de woorden die de HERE tot hem gesproken had, op een boekrol” (vers 4).

Jeremia had zijn eigen secretaris, die kennelijk ook een gevorderd lezer was (vers 10). Baruch las de woorden van Jeremia in “het huis van de Heer”, de tempel in Jeruzalem.

Toen Gods boodschap door Jeremia (doch opgeschreven door Baruch, de secretaris) koning Jojakim bereikte, wat deed hij toen direct?

“Telkens als Jehudi drie of vier kolommen gelezen had, sneed de koning ze met een schrijversmes af en wierp ze in het vuur dat in het bekken was, totdat de gehele rol verteerd was in het vuur dat in het bekken was” (vers 23).

In de geschiedenis zijn er vele pogingen gedaan om Gods Woord in zijn geheel of ten dele te vernietigen. Dit specifieke voorval staat in de Bijbel zelf beschreven. Soms zijn Bijbelse schrijvers of vertalers gevangengenomen of gedood. Mensen hebben letterlijk hun leven gegeven om u dit boek te brengen. In dit voorbeeld in de Schrift werd er een poging gedaan om de schrijver Baruch en de profeet Jeremia gevangen te nemen, maar “de Here hield hen verborgen” (Jer. 36:26).

Wat was Gods reactie op het verbranden van Jeremia's rollen door de koning?

“Toen kwam het woord des HEREN tot Jeremia, nadat de koning de rol met de woorden die Baruch had opgetekend uit de mond van Jeremia, verbrand had, aldus: Neem weer een andere rol en schrijf daarop al de vorige woorden die op de eerste rol stonden, welke Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft” (verzen 27-28).

“Jeremia nam een andere rol en gaf die aan de schrijver Baruch... en deze schreef daarop uit de mond van Jeremia al de woorden uit het boek dat Jojakim, de koning van Juda, in het vuur verbrand had; en nog vele dergelijke woorden werden daaraan toegevoegd” (vers 32).

Zelfs koningen hebben niet het recht of de toestemming om Gods Woord te veranderen of te vernietigen. Hij heeft de Bijbel door de eeuwen heen bewaard in weerwil van vastberaden pogingen om alle sporen ervan uit te wissen. Trouwe mannen en vrouwen hebben hun leven geriskeerd om de Geschrift te behouden, te verspreiden en te publiceren.

Wat was de reputatie van Ezechiël als profeet?

“Kwam het woord des HEREN tot de priester Ezechiël, de zoon van Buzi, in het land der Chaldeeën, aan de rivier de Kebar; de hand des HEREN was daar op hem” (Ezechiël 1:3).

Ezechiël wordt slechts tweemaal vermeld in de Bijbel—beide keren in het boek dat zijn naam draagt. Naast verwijzingen naar de tempelhoofdstukken van Ezechiël (hoofdstukken

40-48) in Openbaring 21, wordt het boek zelf diverse malen in het Nieuwe Testament geciteerd.

Jezus' beeld van Zichzelf als de Goede Herder is een duidelijke verwijzing naar passages uit Ezechiël. "Zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolven en duisternis" (Ez. 34:12; vergelijk verzen 5, 8, 23; 37:24).

Ezechiëls profetieën ontstonden middenin de ballingschap. *The Oxford Dictionary of the Jewish Religion* (1997) zegt hierover: "Hij [Ezechiël] werd samen met Jojakim . . . in 597 voor Christus van Juda naar Babylon gedeporteerd door de binnentrekkende troepen van Nebukadnezar (2 Kon. 24:8-16; Ez. 1:1-3). De ballingen vestigden zich in Tela-bib aan de rivier Kebar . . . Ezechiëls roeping als profeet kwam in juli 593 en al zijn predikingen vonden plaats onder de gedeporteerde inwoners van Jeruzalem . . ." (pag. 246-247).

DANIËL DE PROFEET

Welke profeet wordt door Jezus Christus vermeld in Zijn profetie op de Olijfberg?

"Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan—wie het leest, geve er acht op" (Matteüs 24:15; Marcus 13:14).

Jezus Christus refereert duidelijk aan Daniël als een legitieme Hebreeuwse profeet, ookal wordt het boek Daniël niet geclassificeerd als een onderdeel van de Profeten, maar van de Geschriften—een derde onderdeel van het Oude Testament.

Welke belangrijke profeet plaatst Daniël in select gezelschap?

". . . En er zouden daar deze drie mannen zijn: Noach, Daniël en Job, dan zouden dezen door hun gerechtigheid slechts zichzelf redden, luidt het woord van de Here HERE" (Ezechiël 14:14; vergelijk vers 20).

Het is duidelijk dat Daniëls geestelijke reputatie van het hoogste niveau is. Hij werd samen met Noach (de prediker der gerechtigheid, 2 Petr. 2:5) en Job (een van de meest rechtvaardige mensen die ooit leefden, Job 1:1, 8) beschouwd als het toonbeeld van rechtvaardigheid.

Welke andere gaven en eigenschappen maakte Daniël zo bijzonder?

"En aan deze vier knapen gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid, terwijl Daniël inzicht had in allerlei gezichten en dromen" (Daniël 1:17).

"En hij [een engel] zeide tot mij: Vrees niet, Daniël, want van de eerste dag af, dat gij uw hart erop gezet had om inzicht te verkrijgen en om u voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en ik ben gekomen op uw woorden" (Daniël 10:12).

Nederigheid voor de grote God is de sleutel tot geestelijk succes. Slechts weinigen hebben dit principe beter begrepen dan de profeet Daniël. Het is een belangrijke sleutel tot het openen van de deur naar de kennis Gods. In het eren van de

God der hemelen zei Daniël zelf: ". . . Hij verleent wijsheid aan wijzen en kennis aan hen die inzicht hebben" (Dan. 2:21).

Daniël had ook een speciaal begrip van "geschriften en wijsheid" (Dan. 1:17)—essentiële voorwaarden voor het schrijven van zijn boek. Dat Daniël het boek schreef dat zijn naam draagt, is zeker (Dan. 9:2; 10:2). *The New Bible Commentary: Revised* zegt: "Het boek Daniël was een product van de ballingschap en was geschreven door Daniël zelf" (pag. 688). In zijn boek spreekt hij vaak in de eerste persoon. Maar zoals Daniël 1:17 uitlegt, is God de uiteindelijke bron van al deze geestelijke kennis, begrip en wijsheid—niet de mens. Profeten als Daniël hebben zichzelf onderscheiden door gewillige en nederige instrumenten te worden in Zijn handen.

Worden de kleine profeten geciteerd door de apostelen?

". . . Gelijk Hij ook bij Hosea zegt . . ." (Romeinen 9:25).

In een ander voorbeeld, Handelingen 2:16-21, citeert Petrus Joël 2:28-32, omdat de gebeurtenissen op die Pinksterdag een directe en dramatische vervulling waren van een deel van Joëls profetie. Na Christus' kruisiging werd Gods Geest op deze bijzondere dag uitgestort, precies zoals Joël had geprofeteerd. Petrus verkondigde dat deze gebeurtenissen een dramatische vervulling waren van Joëls profetie.

Welk belangrijk teken van Christus is gebaseerd op wat een van de 12 profeten overkwam?

". . . Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten" (Matteüs 12:39-40).

Een derde van het Nieuwe Testament bestaat uit citaten van en verwijzingen naar het Oude Testament. Deze twee delen van de Schrift zijn nauw met elkaar verweven. De apostelen gebruikten vooral de Hebreeuwse Bijbel in hun geschriften.

Johannes

DE SCHRIJVERS VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Het begrijpen van de ware rol van de apostelen uit de eerste eeuw ligt ten grondslag aan een correct begrip van het Nieuwe Testament. Door deze mensen (en bekwame bondgenoten als Marcus en Lucas), die gekozen werden voor een speciale taak, voltooidde God de 27 boeken die we nu het Nieuwe Testament noemen.

Na de hele nacht gebeden te hebben tot de Vader, koos Jezus aanvankelijk 12 mannen uit om Hem te helpen met de opbouw en leiding van Zijn kerk in de beginjaren. Toen de Kerk groeide en zich uitbreidde, begonnen sommige van deze

mannen net als Paulus (die óók een speciale roeping tot apostel kreeg) uitgebreid te schrijven. Deze verslagen werden bewaard voor latere generaties in wat we nu het Nieuwe Testament noemen. Het waren allemaal apostolische geschriften.

Wat is een apostel?

“En toen het dag geworden was, riep Hij zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde” (Lucas 6:13).

Eenvoudig gezegd betekent een apostel ‘de gezondene’, hetgeen duidelijk ‘met een boodschap’ inhoudt. Zelfs Jezus Christus wordt aangeduid als “de Apostel” in een Bijbelse passage (Hebr. 3:1). *The New Bible*

Dictionary zegt hierover: “Het Griekse woord *apostolos* komt zo’n tachtig keer voor in het Nieuwe Testament, waarvan zeventig keer in Lucas en Paulus. Het is afgeleid van een algemeen werkwoord *apostello*, zenden . . .” (pag. 48).

Wat was een belangrijke activiteit van de apostelen?

“Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel

Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde” (Handelingen 1:8).

Petrus

De 12 apostelen gaven uit de eerste hand een krachtige bevestiging van Christus’ opstanding en Zijn bediening als Messias in de beginjaren van de Kerk. Lucas nam delen van deze opmerkelijke getuigenis op in het boek Handelingen.

Deze eerste ooggetuigenverslagen vervulden een bijzondere rol. Hun geschreven verklaring bepaalt het leeuwendeel van de 27 geïnspireerde documenten die het Nieuwe Testament vormen.

Bedenk dat Jezus Christus heeft gezegd: “Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Joh. 14:26). Hij voegde eraan toe: “. . . De Geest der waarheid, zal . . . u de weg wijzen tot de volle waarheid” (Joh. 16:13).

Dit is gebeurd zoals Jezus voorspelde dat het zou gebeuren. Deze geïnspireerde waarheden zijn voor ons tot op de dag van vandaag behouden in het Nieuwe Testament.

Wat was één van de grootste zorgen van de apostel Petrus aan het einde van zijn leven?

“Maar ik zal mij beijveren, dat gij ook na mijn heengaan telkens weer aan deze dingen kunt denken. Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdictsels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit” (2 Petrus 1:15-16).

Petrus wilde dat toekomstige volgelingen van Christus een blijvende herinnering hadden aan het ware evangelie. Dit werd

bereikt door het samenstellen van een geschreven verslag van Christus’ leven en prediking en het werk van de apostelen.

Wat was een van de voornaamste redenen van Johannes om zijn evangelieverhaal te schrijven?

“Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam” (Johannes 20:30-31).

“Dit is de discipel, die van deze dingen getuigt en die deze beschreven heeft en wij weten, dat zijn getuigenis waar is” (Johannes 21:24).

Het boek Johannes (en het gehele Nieuwe Testament) werd bewaard om latere generaties een nauwgezet verslag te geven van Christus’ leven als Messias, Zijn woorden en daden, de belangrijke kennis waarvan Hij wilde dat ze doorgegeven zouden worden aan allen die Hem zouden volgen.

Wat zegt Lucas over de oorsprong van het ware Christendom?

“Aangezien velen getracht hebben een verhaal op te stellen over de zaken, die onder ons hun beslag hebben gekregen, gelijk ons hebben overgeleverd degenen, die van het begin aan ooggetuigen en dienaren van het woord geweest zijn, ben ik tot het besluit gekomen, na alles van meet aan nauwkeurig te hebben nagegaan, dit in geregelde orde voor u te boek te stellen, hoogedele Teofilus, opdat gij de betrouwbaarheid zoudt erkennen der zaken, waarvan gij onderricht zijt” (Lucas 1:1-4; vergelijk Handelingen 1:1-2).

Lucas was een buitengewoon schrijver en geleerd historicus. De Bijbelse gebeurtenissen hebben in het echt plaatsgevonden, en met name Lucas doet verslag van belangrijke details uit de tijd van de apostelen die geverifieerd kunnen worden in de wereldgeschiedenis.

Wat zegt Petrus over de geschriften van Paulus?

“. . . Zoals ook onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijsheid u geschreven heeft, evenals in alle brieven, wanneer hij over deze dingen spreekt. Daarin is een en ander moeilijk te verstaan, wat de onkundige en onstandvastige lieden tot hun eigen verderf verdraaien, evenals trouwens de overige schriften” (2 Petrus 3:15, 16).

De apostel Petrus beschouwde sommige brieven van Paulus als heilige geschriften. Hij begreep kennelijk dat ze geïnspireerd waren door God, net zoals de oudtestamentische geschriften ook geïnspireerd waren door de Schepper.

Hoe dienen we het Woord van God te beschouwen?

“Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn” (Openbaring 22:18-19).

God neemt Zijn Woord serieus, en dat dienen wij ook te doen. Het is de basis van kennis en daar mag niet mee gespot worden. Deze waarschuwingen gelden voor alle andere boeken van de Bijbel. We mogen niets toevoegen of wegnemen van de woorden die God inspireerde om voor de gehele mensheid bewaard te blijven.

Stemmen we God gunstig als we ontzag hebben voor Zijn Woord?

“... *Op zulken sla ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor Mijn woord beeft*” (Jesaja 66:2).

God wil dat we allemaal respect hebben voor de Bijbel—en leren leven naar ieder woord van God (Matt. 4:4; Luc. 4:4).

DE BASIS VAN WARE NORMEN EN WAARDEN

Gods Woord is de basis van kennis. Het verschaft essentiële informatie die we niet uit andere bronnen kunnen halen. Het biedt het juiste raamwerk waarmee we andere kennis kunnen toepassen. God instrueert de mens in Zijn Woord hoe te leven. Hij gebiedt ons in harmonie te leven met Zijn geopenbaarde manier van leven. Gods wetten definiëren de ware normen en waarden en Hij verwacht dat wij die onszelf eigen maken—en ieder alternatief verwerpen.

Van het begin tot het eind is de Bijbel een boek van *geestelijke instructies*. De nadruk ligt op Gods geestelijke wet, die belichaamd en samengevat wordt door de Tien Geboden. Zij zijn een weerspiegeling van Gods verstand en karakter. Alle Bijbelse wetten zijn uitbreidingen, praktijkgevallen en gedetailleerde voorbeelden hoe we God en onze naaste lief moeten hebben.

Hoe zag Jezus Christus Gods wet?

“... *En één van hen, een wetgeleerde, vroeg, om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten*” (Matteüs 22:35-40; vergelijk Marcus 12:28-31).

Gods wet is geestelijk (Rom. 7:14) en gebaseerd op liefde. “Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3), schreef de apostel Johannes. Gods wet definieert liefde en toont ons hoe we God en onze naaste moeten liefhebben.

Deze belangrijke, geestelijke wet is te vergelijken met een rivierbedding. Door een raamwerk te bieden voor het dagelijkse leven fungeert het als een geul waardoor Gods liefde kan stromen. Beide geboden citeerde Christus uit de Hebreeuwse Bijbel, het Oude Testament. Het “eerste en grote gebod” is te vinden in Deuteronomium 6:5 en het tweede in Leviticus 19:18.

Dit zijn twee van de vijf boeken van Mozes. Zoals Jezus Christus zei, is de prediking van de wet en de profeten aan deze twee grote principes opgehangen. Zij vatten de bedoeling en het doel van de Schrift samen.

Wat is het uiteindelijke doel van deze wet van liefde?

“*En de schriftgeleerde zeide tot Hem [Christus]: Inder-*

daad, Meester, naar waarheid hebt Gij gezegd, dat Hij één is en dat er geen ander is dan Hij. En Hem lief te hebben uit geheel het hart en uit geheel het verstand en uit geheel de kracht, en de naaste lief te hebben als zichzelf, is meer dan alle brandoffers en slachtoffers. En Jezus, ziende, dat hij verstandig geantwoord had, zeide tot hem: Gij zijt niet verre van het Koninkrijk Gods” (Marcus 12:32-34).

Het doel van Gods wet is om ons te leren hoe we op Zijn manier moeten leven. Als God weet dat we vastbesloten zijn deze weg te volgen, zal Hij ons uiteindelijk belonen met eeuwig leven in het Koninkrijk van God—onze eindbestemming.

Zag Jezus Christus deze grote wet van liefde als een middel tot een majestueus doel?

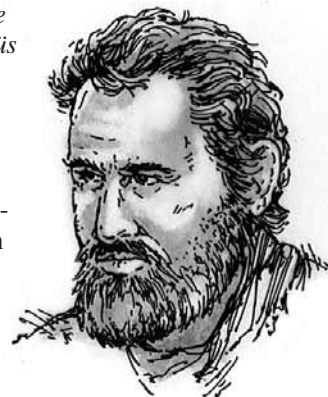
“*En zie, een wetgeleerde stond op om Hem te verzoeken en zeide: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? En Hij zeide tot hem: Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij? Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf. En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven*” (Lucas 10:25-28).

Eeuwig leven in Gods Koninkrijk is het eindresultaat van het vervullen van deze twee uitdrukkingen van liefde door hen die door Jezus Christus verzoend zijn met God.

Hoe staat dit allemaal in verband met de 10 geboden?

“*En zie, iemand kwam tot Hem en zeide: Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven? Hij zeide tot hem . . . Maar indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden. Hij zeide tot Hem: Welke? Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en uw moeder, en gij zult uw naaste liefhebben als uzelf*” (Matteüs 19:16-19).

Als antwoord op de vraag van deze jongeman citeerde Jezus vijf van de laatste zes geboden en vatte ze daarna allemaal samen met het citeren van het gebod om ook onze naaste lief te hebben als onszelf. De duidelijke conclusie is dat het liefhebben van onze naaste een samenvatting is van de laatste zes geboden van de Tien Geboden. Evenzo zeggen de eerste vier geboden hoe we God moeten liefhebben. Deze wet is de perfecte uitdrukking van Gods eeuwige, geestelijke waarden.

Paulus

Volgde de apostel Paulus het voorbeeld van Christus in zijn prediking?

“*Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want de geboden: gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan,*

gij zult niet stelen, gij zult niet begeren en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Romeinen 13:8-10).

Paulus droeg anderen op hem te volgen zoals hij Christus volgde (1 Kor. 11:1). Daarom citeerde hij vijf van de laatste zes geboden en sloot af met het samenvattende gebod om onze naaste lief te hebben als onszelf. Liefde, schreef Paulus, is de vervulling van Gods geestelijke wet.

Deze liefde wordt uitgedrukt in aanbidding en gepast ontzag voor God—en een uitgaande bezorgdheid voor het welzijn van onze naaste. Dit is de “koninklijke wet” van “vrijheid” (een bevrijding van zonde en de dood) waarover door de apostel Jakobus gesproken werd (Jak. 2:8, 12). Deze wet is de basis voor de juiste normen en christelijke relaties.

Het omschrijft de hoffelijkheid en het gedrag waarmee we elkaar als mens behoren te bejegenen.

Maar hoe verkrijgen we dit soort liefde?

“En de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige geest, die ons gegeven is” (Romeinen 5:5).

Alleen Gods Geest kan Zijn liefde aan ons geven en in ons plaatsen. Andere verzen laten zien dat we ons eerst moeten bekeren van het overtreden van Gods wet, vervolgens vergeven moeten worden door het bloed van Christus en de Heilige Geest moeten ontvangen (Hand. 2:37-39). Voor een complete uitleg raden wij u zeker aan het boekje *De Weg naar Eeuwig Leven* aan te vragen.

SLOTOPMERKINGEN

Jezus Christus zei dat Gods Woord de waarheid is (Joh. 17:17). Deze kostbare, geestelijke kennis wordt geopenbaard in de teksten van de heilige Schriften. Onthoud dat ons wordt opgedragen om bij ieder woord van God te leven (Matt. 4:4). Bedenk ook dat het koning David was die zei: “Uw wet is waarheid” (Ps. 119:142) en: “De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel” (Ps. 19:8).

Samenvattend is de Bijbel het *fundament* of de *basis* van kennis. Het legt de wortels bloot van de oorzaak van ieder probleem waar de mensheid sinds de schepping mee te kampen heeft gehad. Gods Woord openbaart de *juiste normen* en *waarden* die we moeten naleven indien we onze enorme relatieproblemen en andere ogenschijnlijk onoplosbare dilemma’s, die ons dreigen te overweldigen, op willen lossen.

Om een breder inzicht te krijgen over wat deze les uitgelegd heeft, bieden wij u de volgende gratis boekjes aan. Deze kunt u opvragen via www.ucg-holland.nl:

- Wat is uw Bestemming?
- De Weg naar Eeuwig Leven

Les 3 zal het fascinerende onderwerp *Waarom Schiep God de Mensheid?* onderzoeken. Wie is de mens en hoe is hij met God verbonden? Waarom werd hij naar Zijn Beeld geschapen? Hebben we een onsterfelijke ziel? Gaat de mens naar de hemel of zal hij branden in de hel? Wat is de beloning voor hen die behouden zijn? Al deze en vele andere vragen zullen worden beantwoord in de volgende les.

Punten ter Overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp, om u aan te sporen de concepten, die in de les worden besproken, te overwegen en u te helpen deze op een persoonlijk niveau toe te passen. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem alstublieft schriftelijk contact met ons op als u commentaar, suggesties of vragen over deze les of de rest van de cursus heeft.

- Veel mensen roemen hun eigen prestaties. Waarin zouden we moeten roemen? (Jer. 9:23, 24)
- Wie is verantwoordelijk voor de duisternis en misleiding in de wereld? (2 Kor. 4:4; Openb. 12:9)
- De wereld is vervuld van valse waarden. Naar wie moeten we gaan voor de juiste kennis? (Spr. 2:6)
- Wat was voor koning David de bron van zijn inspiratie? (2 Sam. 23:2; 2 Petrus 1:21; 1 Sam. 16:13)
- Welke koning beval een deel van Gods Woord in stukken te snijden en te verbranden? Slaagde hij erin Gods Woord te vernietigen? (Jer. 36:1-32)
- Jezus Christus en schrijvers van het Nieuwe Testament beriepen zich vaak op vroegere schrijvers. Welke Hebreeuwse profeet uit het Oude Testament wordt door Jezus Christus in het bijzonder aangehaald in Zijn profetie op de Olijfberg? (Matt. 24:15; Marc. 13:14)
- In wat we nu het Nieuwe Testament noemen, lieten vele aanhangers van Jezus Christus een blijvend verslag na van Zijn leven en prediking en het werk van de apostelen. Dit waren ooggetuigenverslagen. Waarom werden deze verslagen aan ons nagelaten? (Joh. 20:30, 31)
- Wat zijn de twee grote geboden? (Deut. 6:5; Lev. 19:18; Matt. 22:37-40)
- Bijbelse kennis vormt de basis voor onze relatie met God en elkaar. Hoelang zal dit voortduren? (1 Petr. 1:24, 25)

© 2014 United Church of God Holland. Alle rechten voorbehouden.
Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs:* John Ross Schroeder. *Bijdragen:* Jerold Aust, Gerhard Marx. *Redactie:* Scott Ashley, Bill Bradford, Anne Kristel Dekker, Jamie de Moei, Peter Eddington, Roger Foster, Roy Holladay, Paul Kieffer, Darris McNeely, Burk McNair, Marcos Rosales, Tom Robinson, Mario Seiglie, Donald Ward, Robin Webber. *Vertaling:* UCG Holland. *Ontwerp:* Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93
2800 AB Gouda
Nederland

Telefoon/fax 084-8704080

E-mail info@ucg-holland.nl

Website www.ucg-holland.nl

ABN-AMRO rekening NL43ABNA0538360747

ING rekening NL72INGB0003561825

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting (ANBI geregistreerd).

Op de website www.ucg.org treft u meer (wereldwijde) correspondentieadressen aan.